

Djani Marsan

Suza Na Skoju

Na starom mulu zaspala lanterna
laskane cime, rasuseni brodi
galeb je sletija, brzo gusta spizu
zalo se pini, nevera je blizu
Od pustog svita nigdi zive duse
nigdi cuti glasa, niti vidit maske
galeb je visoko, more minja boju
opet ce derati jugo na skoju
I tucu, tucu, tucu, tucu vali
iskrivili se krizi ispod zida
a dvore stislo vrime, stisla draca
umriti ce od zalosti i stida
Sta san ucinija kad san osta sam
srid ove lipote, srid ovog raja
i nos san iscidija u kamenu i znoju
da se jopet rodin ja bi umra na skoju
A dvore stislo vrime, stisla draca
umriti ce od zalosti i stida
Sta san ucinija
I nos san iscidija u kamenu i znoju
da se jopet rodin ja bi umra na skoju
I kad isplacen ovu pokoru svoju
vitri ce osusiti zadnju suzu na skoju